

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÒDICH CATALANISTA

Auy 7.—Núm. 307.—Dissapte 23 de Juny de 1906

PORTAVEU DE LA ASSOCIACIÓ CATALANISTA Y DEL CENTRE NACIONALISTA CATALÀ

Contra la farsa

L'acció política de la gent del centre, l'obra desgovernadora dels representants del poder executiu espanyol és incambiable. Ahir com avuy y com demà, la conducta d'aquells que viuen de la política xorque y denigrant per un poble que vulgui figurar entre les nacions civilisades y cultes, ha sigut y será sempre la mateixa. Res los importa als centralistes que la Nació vagi perdent de dia en dia, no'ls preocupa en lo més mínim que l'Estat Espanyol visqui gairebé de caritat y del favor dels altres pobles; per élls tota la política està reduïda al joch constant que veiem desgraciadament de canviar ministeris, total o parcialment, y de fer uns quants nomenaments més o menys significats, pera vestir d'aquest modó la seva obra censurable; ab lo ropatge de certa preocupació pera'ls serveis públics, però que en realitat no resulta sino una comedia burda; ja que el país coneix de sobre ab qui tracta y lo que poden arribar a fer tota aquella gent fracassada y inepte pera la governació del país.

Sens cap altre rahó que'l capritxo ministerial se promouen crisis; surtint dels ministeris persones que fins reconeixent-losthi voluntat de fer quelcom en profit de la Nació (que es molt reconeixelshí) se veuen materialment impossibilitades de fer res perquè no han tingut temps siquera de conèixer lo que portan entre mans; y entrant a substituir a aquestes, altres persones sense més propòsit ni més objecte que prestar acatament al seu que fe o la satisfacció personal d'arribar a la meta de la seva carrera política, donchs ja saben que l'estabilitat en aquell lloch és fictícia y que no tardaran gaire en ésser reemplaçats en aquells situats per altres ambiciosos, famolenchs, o familiars del director del partit governant.

Això és lo que ha passat sempre y això és lo que acaba de passar ab motiu de la última crisis, lo que no estranya a ningú, perquè ho havem dit avans, la política centralista és incambiable. Ab l'últim cambi o remendo del ministeri vindrà la dissolució de las Corts actuals, no per bé del país sino per conveniencies de'n Moret, perquè pugui fersen unes a mida y d'aquest modó aprobar tots los projectes perjudicials al país que porta dins la seva clepsa. Y al vindrer dita dissolució de Corts se repetiran com sempre aquelles escenes electoreres de fastigosa recordansa, capasses per si soles de fer perdre la fe al que encara la tingués en lo règim centralista. Se presentarà per Diputat o Senador en cada districte ahont hi continui imperant lo caciquisme un qualsevol D. Fulano; conegut de casa seva o lo que's pitjor conegut per sas fetxories polítiques, predicant llibertat, descentralisació, política hidráulica, etc. coses en les que ni may ha somniat, sino que una vegada obtindrà la suspirada acta, neta o bruta, tota aquella política lliberal, descentralisadora, hidráulica y demás, se converteix en una política infernal, de personalismes, odis, vexacions y absolutisme baix tots aspectes contra'ls mateixos que l'han elegit.

A impedir tot això ha d'encaminar tots los seus esforços lo poble espanyol y d'un modo especialissim la regió catalana que ab admiració del mon enter ha sapigut demostrar ahont arriba la seva voluntat y'l seu civisme, concentrant totes ses tendencies a la primordial y preferent de Solidaritat Catalana. Catalunya ha despertat y ab son desvetllament va encaminant a altres regions d'Espanya cap al veritable camí de redempció patria. Avuy per avuy la feina és nostra; la Solidaritat Catalana ha de demostrar que la manifestació del 20 de Maig portada a terme tant admirablement, no fou un acte sens resultat practic, sino'l prolech de l'obra colossal que

nos ha de conduir al fi tant desitjat. Més endavant, las demás regions, copiant l'exemple de Catalunya, farán aixís mateix ostentació pública y solemne de sa voluntat y son poder, y allavors la Solidaritat será més gran, s'axamplará per tots los ambits d'Espanya y'l triomf será complet; més are som nosaltres que hem de continuar la nostra importantíssima tasca fins a conseguir que tots los representants que Catalunya envia a les Corts siguin veritables portaveus del poble català.

Precisa, donchs, que no perdèm lo temps, que escampèm arreu aquesta sana llevor de la Solidaritat Catalana, que fem vera propaganda en tot lloch y a tot hora de que en les vinentes eleccions, tots, sens distinció de partits, apoyem en cada districte al candidat o candidats de la Solidaritat, pera que veigi'l govern de Madrid que les seves artimanyes no serveixen en los pobles cults y progressius y demostrarli quan acertat estava aquell diputat al fer aquell célebre diagnòstich «Moret R. I. P.» Si; tenia rahó l'aludit personatge, perquè si la Solidaritat Catalana compleix en los moments electorals lo seu dever, y per consegüent lo poble imposa sa sobirana voluntat, no será possible la vida d'aquest govern, ni la de cap altre consenslant; l'oposició será de veritat, la rahó aplastará al nombre y'l dret y la justícia surarán per sobre de tota idea maquiavèlica y perjudicial.

¡Ay del centralisme, si la Solidaritat perdura, com és d'esperar! Posemhi tots nostre concurs, pensèm que's tracta de la vida, y l'auja de la llibertat no's farà esperar.

EMILI VIDAL.

Vasconia y Catalunya

Les festes de la Solidaritat Catalana tingueren una gran trascendencia. Marcaren l'importancia del moviment autonomista català, serviren pera fixar l'atenció de tots los pobles espanyols sobre'l problema que aquí tenim plantejat, y a l'ensemps varen reaccionar la forsa dels ideals autonomistes en totes les regions que tenen personalitat per reivindicar.

Quan los representants de la Lliga Foral Autonomista de Guipúzcoa varen retornar a llurs terres y relataren lo que havien vist ab los seus propis ulls, l'importancia y extensió del moviment autonomista català, la forsa inmensa que representa la conjunció patriòtica de la Solidaritat Catalana, que tindrà per resultat positiu portar al Congrés la genuina representació de Catalunya y dels seus ideals autonomistes; quan los éuskars vegeren confirmat lo que de temps ja sabien, consideraren que era arribada l'hora de formular *une entente cordiale* entre les forses catalanes ab les de la terra del Euskadi, *entente* que fós lo punt d'arrencada de la campanya regeneradora de tots los pobles espanyols.

Calia una manifestació solemne de simpatia entre Vasconia y Catalunya en terres éuskars. La Lliga Foral acordá invitar als representants del regionalisme català pera que anessin a presenciar les patriòtiques Festes Euskares que a primers de juliol se celebraran a San Sebastián:

«Aquel acuerdo—diu nostre confrere La Región Vasca—fué la consagración por nuestra parte, por parte de la Liga Foral, de la confraternidad que de antiguo existe entre los regionalistas catalanes y los regionalistas vascos, confraternidad demostrada en una serie de actos, mensajes y saluciones que se han cambiado entre la «Liga Regionalista» de Barcelona y la Liga Foral Autonomista de Guipúzcoa, y fué también un acto de justa correspondencia a los regionalistas catalanes, que con gran insistencia invitaron a los re-

gionalistas vascos para que concurrieran a unas fiestas donde se evidenciara, por modo elocuentísimo, que el regionalismo es el único sentimiento encarnado en los pueblos que tienen personalidad propia y vida exuberante, y que es un movimiento avasallador que amenaza arrollar todo lo que hay de podrido en los diferentes pueblos que constituyen el Estado español.

Por unánime acuerdo de todos, se convino en hacer la invitación de una manera oficial, dirigiéndose a la «Liga Regionalista» de Barcelona, y a los elementos de la Solidaridad Catalana, expresándoles la satisfacción que experimentarían todos los regionalistas vasco-navarros en verse honrados con la visita de tan valiosos y patrióticos elementos.»

La Región Vasca parla del programa de las Festes que s'estan organisant, y diu després:

«Para estos actos, la Liga Foral Autonomista tendrá ya una cosa que ha tiempo necesitaba como estandarte y enseña de la patria vascongada: una bandera blanca con el santo arbol de Guernica.»

Nos hacemos perfecto cargo de la cara que pondrán más de cuatro caballeres al conocer las anteriores noticias, pero aun cuando mucho lo sentimos, no podemos llorar, la satisfacción nos lo veda.

Les perdonamos la vida. Que vayan, que vayan por ahí los pobres de entendimiento y los que carecen de alma vascongada, echando las muelas ante este acto de aproximación entre los regionalistas de Cataluña y Vasconia; que intriguen los elementos caciquistas para evitar el desbordamiento de estas corrientes redentoras: que se agiten para conseguir de Moret una subvención para fundar en San Sebastián un periódico que represente a los oligarcas y a los farsantes de la coronada villa. Todo, todo será inútil; intrigas, coacciones, amenazas, dádivas, ofertas, todo lo arrollará con gran estrépito la corriente avasalladora de este despertar del sentimiento autonomista, que contra un país que además de historia, tiene voluntad para levantarse y para imponerse, nada son ni nada valen las malas mañas de un Moret y de sus secuaces los lacayuelos que le secundan en Guipúzcoa.

Para cuando se celebren las Fiestas Euskares con la cooperación de los catalanes, vivirá La Región Vasca. Y para luego también.

¡A rabiarse tocan, caciquistas!»

Se tracta de celebrar a la capital donostiarra un acte de grandiosa importancia, que tingui en les terres d'Euskalerrria la mateixa trascendencia que la Solidaritat ha de tenir a Catalunya.

Está a punt d'arribar a Barcelona'l vis-president de la Lliga Foral, don Sabí Ucelayeta, que vé a invitar oficialment als regionalistes catalans y a tots los demás elements de la Solidaritat Catalana. Es d'esperar que la presencia dels catalans a San Sebastián, entre tots los alcaldes y representants dels pobles del Euskadi que's reuniran ab motiu de les Festes éuskars, provocarà un esclat de simpatia y de germanor entre la Vasconia y Catalunya.

Lo centralisme procura fernos barallar pera dominarnos. L'autonomisme agermana'ls pobles pera deslliurarnos.

De La Veu de Catalunya

Les nits hermoses

PER SANT JOAN ES FESTA GRAN, MÉS QUE GRAN, ES FESTA GROSSA.

Les nits, totes, sense excepció de cap, ho son sempre d'hermoses, de belles, de misterioses. Les nits, son com les ones del mar que sempre son les mateixes, que semblen les mateixes y'ns fan oír uns murmulles que creyem que son los murmulles ensinistrats de les aygues del mar

inmens que tantes voltes hem vist, tantes voltes y cap d'igual. Les nits, com les ones del mar y com la remor dels arbres, son sempre unes mateixes coses, més ab tot y ésser les mateixes coses tenen diferents sensacions produïdes per aquells que les contemplen, donchs no sempre són los mateixos y cadascú sent les coses segons lo seu temperament.

En efecte, homes hi ha, que prefereixen l'obra artística del pintor a la de la naturalesa vivent y contemplativa. Y no es pas que tractem de censurarlos; el gust ni discutir llur manera de sentir l'obra bella de la naturalesa, mes ja que de nits hermoses parlèm, bò será que'ns fixem en la d'avuy, en la nit poètica y somniadora de Sant Joan, que tantes coses nos diu y tant nos enamora.

Y a l'extendrer nostra vista per les ciutats y'ls pobles, per les masies y montanyes, veurèm la clar viva y rogenca de flames que s'aixecan altes, bellugantse neugitoses.

Veurèm les fumarades, més amunt, escampantse com boira y fontentse, apaygantse, dissipantse silencioses, esvainentse. Y quantes coses nos diuen los fochs? Y quantes coses més nos diuen les coses cremades?

Ah, si poguessim esbrinar una per una foguerada y poguessim sapiguer lo que crema! no'n sabriam pas gayres de secrets!

Mes aneu a sapiguerho un per un los secrets que'l foch derriteix! No volgueu sapiguerho. Contemplèm no més lo fantasiós espectacle de les fogueres que alegren la vista y'l cor d'aquells que les contemplen. Admirèm los carrers y masies vessant alegría y festa.

La joventut pletòrica que ilusionada va captivant idees de pervindre, de amorosies que la nit li ofereix en sa quietud de la foscor del cel.

Aneu a profundisar lo que'l jovent s'imagina en sa pensa quimèrica, afanyosa de desconegudes emocions de vida. Y, al veurer riurer la joventut, tothom se apropa a ses rialles, tothom vol viurer en les llurs rialles.

Per Sant Joan es festa gran, més que gran es festa grossa, diguè'l poeta. Si que n'es de gran la festa, molt, més cerqueula en la revetlla, en la nit de les fogueres y trobarèu que's la nit hermosa per excel·lencia, la nit enamoradissa ho es perquè'l poble se l'ha fet seva y la vol gosar seguint la tradició que arranca de molt abans del cristianisme.

Y si les nits, per ser nits, son hermoses, captivadores totes, la de Sant Joan nos ofereix lo quadro sublim de les flames que encèn lo cor de l'humanitat que les aguaita sentint l'escalfor de llur potencia devastadora que crema les coses inanimades, que crema tot lo que un dia darrera l'altre fou quelcom que tinguerem en apreci.

Y hem vist cremar fustes fetes bossins que foren una taula o un armari, cabassos y sistelles ja enrunades, papers inútils avuy y que un dia foren una esperansa somniadora per qui feu correr la ploma demunt d'ells. Y allà, en mitj d'una munió de trastos barrejats formant un espetad alt, ben alt, hi veurèu un bressol, un bressol buyt, desamparat, un bressol que fou lo caliu sagrat d'una llar, un bressol que dintre sa petita alcoba acullí amorós un tendre infant, un ignocentó de corona rodoneta y ulls expressius que's feu grandet, anà creixent seguint la lley natural de la vida y després no se'n enrecordà més. Y avuy lo noyet, frisós de foch y flames, lo veu cremarse saltant d'alegria ¡pobre bressol!

Més amunt, un altre bressol se consum per la forsa y la vivor del foch. Un bressol també buyt que després d'oír les primeres rialles de l'infant, oí les ploralles de la mort; senti'l glàs del nin mort. ¡Pobre bressol! Al sentir los espetechs de la llenya, al núvolarse'l seu pobre cos per la fumarada que l'anava tapant, semblava

que demanés perdó, que demanés clemència. Y la pobre mare, orfe de fill ho mirava compassiva, deixant rajar dugues fredes llàgrimes cara avall. ¡Pobre bressoll!

La gent per això no'l veyia perquè no li tenia cap efecte y a l'encendres cremant per tots quatre costats, donava crits de alegria perquè'l foch estava ben encés y feya forsa llum.

Es una nit hermosa la nit de Sant Joan, mes no sé qui digué que's també la nit misteriosa y es ben cert.

Totes les coses hermoses tenen quelcom de misterioses y també aquesta nit tan gran y enamoradissa fa que siga de les més hermoses precisament perquè té coses de misteris que sols los sabent y'ls veuen aquells que'ls sofreixen tot gosant y rient la nit de les fogueres, perquè es la nit de les alegries.

BERNABÉ MARTÍ Y BOFARULL.

Tarragona 23 de Juny de 1906.

L'Apòstol y'l símbol

(Fogueres de Sant Joan y de Sant Pere)

¡Qué descansada vida / La del que huye el mundanal ruido!...

¡Pobre mossèn Joan de Gallifa... Era una ànima excelenta y senzilla, adorable; un cor de noy dintre d'un organisme d'home fet.

Talment com si en allò hi portés xifraduana tossuderia pueril, ell conservava encara ab carinyo exquisit al davant mateix de la gens sumptuosa Rectoria, ufanosos, drets, enlairats, les úniques albes, oms y lladoners que's veyan en tot lo terme aquell, arrassat per la *philoxera*, herm y planer... Era un home que disfrutava ab tot lo expontani... Y encare'm recorda de com en tals jorns com avuy, per la vetllada del dia del seu Sant mateix, també per la Sant Pere, encenia ab tot cuidado la pila monumental de la foguera que disposava fer sempre al davant de sa casa per dalt de la cúspide, perquè aixís anés cremant més poch a poquet, pera que durés més...

«Sí, m'agrada que duri forsa,—feya'l bon capellá ab cert descoratament.—Se'n fan are ja tan poques de fogueres y s'acaben tan aviat!... Tot se cambia...»

¡Pobre mossèn Joan de Gallifa... Era una ànima excelenta y senzilla, adorable; un cor de noy dintre d'un organisme d'home fet.

De modestes aspiracions, sa pensa, que no semblava haver nascut sobremanera capassa pera una erudició massa especulativa ni pera les àrdues lluites de la dialèctica, li havia permés, no obstant, mercès a una més que suficient dòssis de bon sentit, coneixers a sí mateix, calificar les necessitats de son peculiar modo de ser, ferse ell mateix son petit mon. Es lo que ell deya: «Jo, allà baix ciutat, què podia haver arribat a ser?... Ja ho sé: Vicari, en mos bons temps, y avuy Rector o Economo d'una bona Parroquia. Però res més. A Canonje may hi hauria arribat. De Degà ni de Bisbe no'n parlém. La molta Ciencia y aquella manyosa *mònta* que's necessita pera'ls grans càrrechs no s'han fet pas pera mi...

Ab això ell mateix s'havia desahuciat de tota gran ambició. Home de sentiments abans que tot, havia preferit a las lluitas estèrils d'una vida assedegada d'aspiracions lo fruir del benestar material y de la pau de l'esperit que li proporcionava'l ser rector d'aquella modestíssima y pobre parroquia rural de Gallifa, enclavada entre mitj de boscos y de montanyas. Allí, la seva ànima de noy gran, ignoscenta, aimanta de tot lo senzill y de tot lo bõ, s'havia pogut posar en contacte més immediat ab la Naturalesa y ab lo poble, dotats d'ànimes tan rústegues y tan poch artificioses com la seva propia. Allí, exercint a conciencia son ministeri de verdader pare de sos feligresos, que ell sobrecarregava ab les tasques d'un magisteri voluntari d'ensenyansa primaria dels menuts, fills dels pagesos de la rodalla, s'havia arribat a trobar en son centre y s'havia cregut definitivament felis.

Mes ay!... Que mossèn Joan, per sòrt o per desgracia, havia viscut massa. Quan ell havia arribat al poble (ja fa molts anys d'això) a pendre possessió de son càrrech parroquial, tot eran, a l'entorn, boscos de falga, rouredes y pinedes, es a dir, energies veritat. Avuy, després de la devastació de tota aquell riquesa natural en aras de l'obsessió del conreu de la vinya, ha vingut la plaga de la *philoxera*, y tot a l'entorn son herms. Abans també a Gallifa no s'hi anava sino per dresseras y corriols, gayrebé impracticables pera passarhi a caball. En los temps actuals travessa

per son terme la carretera. Y, lo que es pitjor, ab ella ha arribat al poble una bafarada esmoltuda de cosmopolitisme trascolat, un afany de novetats may sentit, l'idea del negoci, la llunyana atracció del centre de població urbana. Fins lo crim, pena fa'l dirho, ha arribat conjuntament a Gallifa ab lo progrés del temps. Ja que allí ahont no hi havia memoria entre'ls més vells d'haverse vist perpetrar may un homicidi, varen haverlo de presenciar després de vinguda la colla de forasters (aragonesos y valencians principalment) que formavan la brigada de treballadors que obrían la carretera. «Solzament ara falta—nos deya un dia'l mateix mossèn Joan—que'l descrehiment del segle s'infiltrí entre aquesta bona gent fins avuy tan ignoscenta...»

¿Què es lo que haurá passat d'ensá que no havém tornat a estar per allí ni havém vist a tan sant varó?... ¿S'haurán realisat sos fonamentats temors?... ¿Li haurán les circumstancies deixar acabar la vida sense rebre l'únic desengany que'l món li podia donar?...

No ho sabém pas. Mes es lo cert que ni dintre d'aquell desterro voluntari havia pogut conseguir un home tot sentiment com ell era, aislarse de la baba verinosa de l'empenta del món y dels convencionalismes socials. Fins a son refugi havia anat a trobarlo'l mal y a rompre sa adoració per tot lo tradicional y ignoscent la realitat dels fets actuals, brutalment utilitaris.

Per això era que ells com si fossin lo símbol d'un recort y d'una anyoransa, encenia encara per sa mateixa ma monumentals fogueres per la nit de Sant Joan y per la de Sant Pere. Y les encenia precisament per dalt, pera que duressin més. Y a l'haverse apagat la darrera flamarada, quan l'ayre de la nit comensava ja a bufar y a espargir les calentones cendres, se n'entornava capficat y a pas molt reposat vers la solitaria Rectoria voltada d'arbres ufanosos girantse de tant en tant, com si li semblés que ab l'extinció d'aquells fochs pera ell tan preuats s'havia d'apagar també la guspria estimada de l'antiga naturalitat y de la Tradició.

MANEL XUCLÁ MAURICIO.

Escola de Mestres de Barcelona

Circular enviada a les Corporacions

Distingit senyor y company: Després de quatre anys de propaganda y organizació, aném a implantar una «Escola de Mestres» que reuneixi les quatre condicions de moderna, nacional, barata y eficaz.

Ab ella'ns proposém:
Primer. Fer sortir cada any mestres ab títol oficial a 20 noys y 20 noyes, educats en tots sentits y ab ilustració moderna.

Segon. Educarlos y instruirlos segons les necessitats catalanes.
Tercer. Presentar a totes les oposicions a Escoles vacants del govern, igual nombre d'opositors nostres, quins, ab sa cultura superior, se'n emportin ab quasi seguretat les places.

Quart. Introduirlos també en les Escoles particulars de les grans ciutats, sien de rics, sien obreres.

Quint. Copar en poch anys l'inmensa majoria de les Escoles de Catalunya de noys y noyes, de govern y particulars. Y Sisé. Enlairar al magisteri als pobres de talent, fent alhora una obra social y patriòtica.

Les conseqüencies del plan no hem de remarcarles....

Organisarho, vorejar grans dificultats, era cosa difícil però ab temps, paciència y bona voluntat s'es lograt del tot.

Al primer d'agost aném a obrir l'«Escola de Mestres» comensant aquest any pels dos primers cursos preparatori y elemental.

Necessitè 80 alumnes. Part de lo que cada hù gastis pagarà en metàlich important 10 pessetes mensuals. Organisat com estarà tot a l'altura de l'extranger, lo demés que gastis s'ho guanyará cada alumne ab treballs manuals, a la manera nort-americana.

Vos preguém, estimat company, que aquesta corporació, fentse càrrech de la transcendència inmensa de l'obra, fassi'l petit sacrifici de pagar a qualsevol noy o noya, que ella podria triar, deu pessetes mensuals pera fer sortir un mestre, lo vostre mestre, y si vos fos possible dos, un noy y una noya.

L'escola s'obrirá a l'Agost, y nosaltres passariam ja a cobrar al Juliol. Les quotes d'aquest mes serían pera part del moblatge, puig l'altre part, amichs entusiastes ja'ns l'han promesa.

Si comparèu la poquetat del sacrifici ab los fruyts indefectibles y inmensos que'n treurém, estè m segur de que la vostra digníssima corporació no'ns negara son concurs.

Vos demanèm que'ns contestèu per tot aquest mes, a fi d'anar segurs en cosa de tanta importancia, y saber si la vostra societat enviará un o dos joves alumnes, avuy a l'«Escola de mestres» y demá a fer en nom vostre (y ab sòu oficial) una legió de ciutadans dignes.

Manèu als vostres affms. s. s. q. v. m. b. —*Josepha Sorenellas.*—*Joan Bardina.*—*Feliu Jové y Vergés.*

Barcelona 1.º Juny 1906.

Comentaris

L'INUTILITAT DE L'ALCALDE

En un periòdich de Barcelona havém tingut ocasió de llegir l'article quin títol es lo que posèm al front d'aquestes ratlles. Y'l creyèm pertinent perquè si bé no es del nostre alcalde; més ben dit, de l'alcalde que a Madrid han tingut per convenient de regalans, es de l'alcalde de Barcelona, qui es, a l'ensemps lo cacich que ara'ns governa y que té a son càrrech la felicitat de tots los tarragonins.

Transcribim los trossos més culminants y que demostren clarament la satisfacció que tenen los barcelonins al veures regits per lo *Pantorrilla* tarragoní, descendent de D. Pelayo, de D. Bernardo y dels reys de Fransa. Diu aixís:

«*L'inutilitat de l'alcalde.*—Ell mateix n'está convenut. Va molt poch a l'Alcaldía, y quan hi va, no veyèm que hi fassi gran cosa.

Com que no sab ferhi res, no s'hi acosta, pera no servirhi d'estorb.

Prefereix dedicar totes les seves activitats a coses molt més importants que administrar los interessos comunals d'una ciutat com Barcelona. Val més dedicarse a satisfes passatemps personals, dedicar sa atenció al cacicat de les comarques tarragonines o fer de marquès a la capital de la monarquia.

Realment, davant de tot això no té cap importancia la presidencia de l'Ajuntament de la primera ciutat de Catalunya.

Fent alcalde de Barcelona al marquès de Marianao, lo Govern ha fet us de sa prerrogativa de nomenarlo de R. O. y la ciutat té la satisfacció de no tenir alcalde de R. O. sino un dia ó dos cada mes. Los demés dies l'administració comunal ha de veure entrebancades moltes iniciatives per una constant interinitat.

Lo Govern de Madrid, quan no pot perjudicar directament a la ciutat, procura destorbar ses iniciatives posant al davant de la corporació municipal a una persona inútil. Quan per excepció va nomenar un alcalde de les excelents qualitats de don Ròmul Bosch y Alsina, totseguit cuitá a trèureli la vara de les mans; quan nos dóna un alcalde com lo marquès de Marianao ja's pot comptar que tenim inutilitat pera temps, encara que faltant al seu dever abandoni seguidament lo càrrech.

Lo nomenament per R. O. d'un alcalde com lo marquès de Marianao, resulta perfectament inútil; més valdria no ferne. Així com així ha de tenir la vara un regidor nomenat pel poble.

Ab l'escusa de gestionar assumptos d'interès pera Barcelona passa setmanes y més setmanes a Madrid y, malgrat sa presencia, los assumptos s'hi encallen o's resolen malament, com succeí ab lo de les baranes del carril de Sarriá.

Es tan inútil a Madrid com a Barcelona. Això es una perogrullada, però es una veritat que cal diria. A Barcelona no fa res perquè no sab què fer. A Madrid no té valiment ni pera fer resoldre'ls assumptos com li encomanen desde aquí.

No sols no's cuida dels interessos municipals de la ciutat, sino que també té abandonats lo que'n podríem dir interessos morals.»

Y aixís va seguint. Que'ls sembla?

Ara, figúrintse si a Barcelona fa tan trista feyna, que no farà aquí. Si a Barcelona, ahont podria lluirse deixant quelcom que recordés lo seu pas per l'Alcaldía, no fa res, passanthi molta part de l'any, què farà, què se li importarà d'una ciutat com la nostra, quins carrers may se digna trepitjar, que no vé més que de passada y quin nom deú recordar quan li van a cobrar la subvenció del *Diario de Tarragona* y quan se tracta del nomenament d'alcalde o de regidor.

Fins a quan sofrirém aquests ridicols cacicats que s'aguantan senzillament perquè ho consentim?

En Moret, té o no té'l decret de dissolució?

Es aquesta la pregunta que tothom se fa y ningú contesta. No sé perquè'ns pensèm que'l mateix D. Segis se deü fer a totes hores la mateixa pregunteta. Lo tinch o no'l tinch?

Y tot sol, se deü passejar, quan té un moment tranquil, semblant al cèlebre Hamlet que buscava'l secret que may podia esbrinar: Ser o no ésser, aquest es lo problema. Les podrá disoldre o no podrá, aquesta es la qüestió.

Y després de moltes reflexions deü acabar dient com lo mateix príncep de Dinamarca: Oh! sí; hi ha quelcom de podrit en aquesta terra!

Prou que n'hi ha de podrit; massa, massa.

En Maura s'enfada de mala manera quan se parla de dissolució; ni en broma, diu ell, se pot discutir aquesta qüestió. Com ho faria, pobre dimoni, per trobar tants diputats no manant ell? Ara que creuen tant, esperant l'hora del turró!

De l'Epoca estant, lo *Júpiter* conservador llensa llamps y trons que no espantan a ningú perquè ja s'ha acabat aquell temps que'ls quefes de partit tenian certa autoritat. Avuy tothom está convenut que aquesta autoritat es ben ridícula y no dimana més que del poguer disposar de la *Gaceta* y aquest poder s'acaba tan prompte s'enfada un que pot enfadarse y diu: prou per ara y tant, xiquet.

Aixís es que s'enfada y no s'enfada'l bon mallorquinet, tindrà de pendre paciència y esperar mellors temps que *alegres pasaron* y potser que *ya no volverán*.

Perquè, si senyor; en Moret, l'home que may ha fet res, a no ser algún disbarat, té un programa que deü ser un programa com aquell que tenia'l general rús Kuro-patkine, lo guerrero tan admirat per en Marianao.

Y aquest programa ha desbaratat tots los plans dels demés polítichs. De tots n'ha prèns alguna idea y aixís ha lograt tenirne ell que sempre ha sigut una mena de panell, diariament untat ab oli. Té solucions pera tot; es partidari de tot y fins me sembla que's burla de tot. Com que l'home de la barra ja's va morir...

Tot sovint som obsequiats ab anònims que'ns fan fer uns panxóns de riure de casi casi.

La veritat es que hi han gent que s'enfadan per ben poca cosa; total, se creman perquè'ls dièm burros. Si ho són, com los podèm dir que són sabis? No pot ser.

—No'ns ho retreguèu, al menys, ja tenim prou desgracia—exclaman ells.

Es clar que ho es poch cristiá, però vejam, home de Deu; si després d'haver fet un bunyol, encara t'hi vols fer fort, com vols que no t'ho dièm que'ts un ruch, home?... Procura esmenarte y allavors será diferent. Mentrestant a pendre tila s'es dit.

Bibliografia

Resumen Gráfico de la Historia del Arte.—*Arquitectura.*—*Escultura.*—*Pintura.*—(300 grabados).—Con licencia, por M. D. D.—Barcelona, M. Durán y C.^{as}, S. en C.—Editores. 1906.

Sols lo títol de l'obra es més que suficient pera sugestionar y ferse simpática al públich, y més encara si's té'n compte l'admirable orde cronològich (en tant ho permet) l'Art en son tres diferents aspectes, allí tractat ab ma dura y amor relevants; los models que pel cas se son triats, y la manera gráfica de presentarho tot dintre l'escassetat d'unes 144 pàgines blanquíssimes, de llustrós paper, quina distribució acaba de fer agradívola aquesta bella edició grabada y estampada a ca'n Thomas.

Als aimants de l'Art té d'abellirloshi aquesta obra per lo racional y práctic del mètode, ahont l'ilustrat autor sembla hi ha deixat ben ferma la ma petja. La complexitat de formació y desenrotll de l'Art en llurs tres aspectes, allí tractats, resulta gairebé d'infantívola inteligencia, tan que, partint de la *Prehistoria*, y passant una selecta revista d'examen de les dugues grans civilizacions de l'Orient: l'Egipcia y la Caldeo Assiria, ab la de sos pobles de vehinatge la Judea, la Fenicia y la Persia; aixís com la de la Judea, la Xina, lo Japó y América, menys influents en l'Art europeu; y de ferse ben bé càrrech de l'Art grech, Etrusch y Roma, y d'estudiari los orogens y formació de l'Art Cris-

tià en ses dugues rames: lo *llatí occidental* y l'*oriental o bizanti*, sense oblidar l'*Art aràbic*, y de donar, ab una mica més d'accentuació, l'estudi del *Romànic*, que's lo de nostre poble; apesat d'exposar la formació de l'art gòtic ab tots los seus períodes de *formació, secundari y flauriger*, y ferne veure'l seu desenrotlló a Castella y Catalunya ab totes ses influències y aspectes y caracters; y de ferse tot lo càrrech de l'obra del *Renaixement* ab totes ses manifestacions, d'una manera especial a Italia; y de detenirse en l'estudi de l'*Esculptura* y de la *Pintura a Espanya*, l'obra del Sr. Durán resulta d'una claretat y fixetat y d'una simplificació tal, que la coliquen entre les bones de sa classe.

Com obra de divulgació es de les que per sí soles ja's recomanen, y cal felicitarne l'autor per l'acertat que hi ha sigut tant en lo procés que fa de l'Art, com en la tria dels models plàstics que'l comproben, no menys que per la presentació exquisita, en quines minucies d'arreglò y tiratge, res s'ha escapat a la seva mirada pera lograr son relevant objecte.

Avuy, que's estudis de l'Art s'imposen, lo *Resumen Gráfico* del Sr. Durán pot produir verdaders fruys positius, y sobre tot en los centres docents y colegis tant de noys com de noyes, ahont s'ha generalisat la costum lloable de premiar ab llibres, aquest es un dels que poden senyalar-se y servir al jovent de gran esperó y ferlo entrar en les aficions y gust de l'Art per la portalada natural, ja que'l *procés* històric se'ls hi dona fet y ben fet, y'ls triats exemples gràfics hi son allí, d'una manera tan varia, gairebé ab tota la perfecció que pot demanarse.

Obres com aquesta, fan honra a la vegada a l'autor, editors y a la casa que les graba y les estampa.

B.

NOVES

Per motius purament particulars y que en res afecten al criteri que sosté'l nostre periòdic y a la cooperació que ha vingut y seguirà prestantli, ha deixat lo càrrech de Director de LO CAMP, nostre estimadíssim amich En Bernabé Martí y Bofarull, haventlo substituït interinament l'entusiasta company, Secretari de la Junta Directiva de l'Associació Catalanista, en Joseph Tarragó.

Quan aquest número acabava d'omplir-se, començava la revetlla de Sant Joan a nostra ciutat ab un esplet de fogueres que per tots los carrers y carrerons s'aixecaven imponents.

L'animació era per tot arrèu y l'alegria del jovent se feya manifesta sortint en colles numerosas y companyivolas al camp, a fruir les dolces de la nit atractivola y misteriosa en ballades y festes familiars.

Que regni eixa alegria es lo que desitjèm nosaltres, que regni y que sigui ben duradera, que les penes prou venen sense desitjarles y que gosin tots los Joans y Joanes moltes felicitats en son dia es lo que LO CAMP de cor ansia.

Tenim altra vegada a punt de carmetlo la tan debatuda qüestió dels mercats, y com sempre'ls petits egoïsmes, les petites passiones y les rivalitats polítiques se sobrepasan a l'interès general de Tarragona.

Los interessos polítichs d'uns quants incitaren lo mal entès egoïsme dels vehins de la Pescateria que ja gaudian de vida propia pera necessitar nous mercats, y's consumà la total ruina de la part alta. Fou aquell un verdader crim, realisat ab ensanyament y alevosia.

Vé ara l'idea d'un mercat general a la plassa del Progrés y'ls de la part alta l'apoyan ab entusiasme, no perquè'ls hi convingui, sino per allò de reventats nosaltres que's reventi tothom.

Creym que l'assumpto dels mercats es de massa gravetat pera que's pugui resoldre de *golpe y porrazo* y ab l'encengament de tantes passions desbordades. Val la pena de que les coses se resolguin ab calma y serenitat, y pesant bé lo prò y'l contra del projecte.

Si Tarragona tingués plétora de vida no'ns faria por l'establiment de un mercat únic en lloch adequat de la població, no obstant les sèries dificultats que ofereixen les condicions topogràfiques de Tarragona que per la seva gran llargada no ofereix cap punt cèntric; però la situació gravíssima que jatravessèm deu ferno molt prudents pera no caure en perilloses aventures que trastornin la nostra vida en un període de molts anys y lessionin los interessos de la part baixa y de la ciutat anti-

ga, sense un gran profit pera ningú.

Nostra opinió es que lo més práctic y més convenient pera tots, seria mantenir lo mercat del port y ferne un altre en la part alta, triant un lloch d'acort ab los vehins de la plassa de la Font y dels carrers fins a la Catedral, puig si uns y altres no tenen una mica d'enteniment, vindrá un desastre general pera tots.

Pensem bé lo que fem, tarragonins.

Hem rebut pel corrèu interior lo següent sonet d'actualitat, qual autor nos prega conservem l'anònim:

Oh, Tarragona, Ciutat volguda,
bressol de ciclòps y de romàns,
jo veig queixarte ben conmoguda
pels tòrts que't juguen tan xichs com grans.

Lo plom te prenen, l'aigua es escassa,
la carn va cara, puja'l consum,
la pols se't menja, y ara ab la plassa
d'algun *guisado* se sent farum.

Ah, si l'escombra, forta pel mànech
no agarras prompte y ab gran llestesa,
tot lo que't xucla, tot lo que't pesa
no sacudeixes!... Prou faràs l'ánech
y per just càstich del teu gran erro
no tindrás quartos ni per l'enterro.

No volèm parlar en sério de les festes de Santa Tecla fins y quant no sapiguem una cosa certa del programa que's pens confectionar en definitiu, puig temem caurer en un ridícul anunciant festes pòmposes a sò de tabals y trompes, però que després resulti que no's fassi res més que lo de costum y ab prou feynes. O sino diguinnos com está lo del panteó per los reys d'Aragó y Catalunya, *clou* de les festes de Santa Tecla? Perquè sembla que ningú'n sab res y'l temps avansa. Que lo Govern paga lo panteó, que lo Cabildo hi está conforme y que la comissió també ho sabem ja, però qui'l fa fer, ahont y qui ho dirigeix, no ho sab pas ningú. Convé donchs fer molta feyna y bona si és que no s'ha desistit d'aytal número, lo més solemne y important de tots.

Llegim al nostre confrare *La Veu de Catalunya*:

«*Preparant la campanya.*—L'anunci de la proximitat de les eleccions generals ha despertat entre'ls elements de la Solidaritat Catalana dels districts tal entusiasme pera la vinenta lluita contra'l caciquisme y'ls representants dels partits centralistes, que de tots los pobles reb la Comissió de Solidaritat cartes excitant a que's fassin desseguida les candidatures pera comensar la tasca y proporcionant datos de l'estat de l'opinió, de les forses de que's pot disposar y de tots los detalls que creuen d'interés los comunicants.

Aquesta tasca, que expontaniament han comensat distingides personalitats es d'un gran interès en aquets moments per lo que recomanem a nostres amichs dels districts que puguin y vulguin ilustrar lo criteri de la Comissió, que ho fassin, donchs no será may feyna perduda, ans al contrari, pot servir de molt en l'embrollada tasca d'unes eleccions generals.»

Víctima d'un terrible atach cardíach, morí repentinament lo dimecres d'aquesta setmana la virtuosíssima y respectable senyora donya Maria Romeu, esposa del conegut comerciant d'aquesta plassa don Agustí Sevil.

Era la finada una senyora d'envejables virtuts, de caràcter bondadós y d'un tracte modest y afabilíssim que la feya altament simpática a totes les persones que tenian lo goig de relacionarshi.

La seva soptada mort, produí un general pesar entre totes les principals families de la societat tarragonina, ahont gosava de forta estimació y apreci.

La conducció dels restos mortals de la malaguanyada senyora Romeu al Cementeri, fou una evident manifestació del dol, puig totes les classes socials prenien en tant seriós acte despedint per sempre més a la respectable senyora, model d'esposes y de mares.

Al seus desconsolats espòs, fills, gendre y demés familia los fem avinent nostre més sentit pèsam per tant terrible cop.

A. C. S.

Continúa'l bon temps afavoritnos y la calor fent lo mateix, encara que aquesta augmenti de dia en dia.

Lo bò d'aquest temps l'han aprofitat los segadors que han pogut fer la seva feyna ben desembarasadament, sense que cap contrarietat atmosfèrica hagi interromput los treballs de la sega. La collita ha sigut abundosa y bona. Ja convenia per cert.

Prosegueixen ab forsa constancia y entusiasme los ensaigs de l'*Orfeo tarragoní*, tant en la secció d'homés y nens com en

la de senyoretas. Especialment aquesta darrera ha fet notables progressos, havent après ab molta promptitut l'*Himne a la Senyera*, *Patria Nova* y *La Gaita y en Belitre* ab tot y ésser tan curt lo temps que fa que comensaren llur tasca. Lo dimecres de la vinenta setmana en l'ensaig de conjunt se cantaràn les expressades pessas per les tres seccions.

No cal dir que'l local de l'Associació se veurá concorregudíssim d'oyents que cada dia van augmentantse en nombre considerable, donant per resulta: aquestes petites festes de caràcter íntim, un nombre més d' enamorats de l'*Orfeo* que va engrandintse y fentse una entitat seriosa y de molta empena.

La veritat es que tant lo mestre-director senyor Gols com les professoras de la secció de senyoretas Na Esperansa Oliva y la segona professora Na Josepha Anguela están fent un treball valiosíssim y ben meritori, digne de totes les lloanses.

Baix la direcció de D. Joan Bardina, don Fèlix Jové, la senyoreta Josepha Soronella y altres, s'organisa a Barcelona pera obrirla lo dia primer d'Agost una Escola de Mestres, ahont com pot veures en la circular que publicuem en lo present número, s'educará als que aspirin al magisteri ab tots los adelants moderns.

La fundació de l'escola té caracter pedagògic, polítich y social.

Prometèm parlarne en una de nostres proximes edicions.

Per excés d'original deixem de publicar la llista de donants pera la senyera de l'*Orfeo tarragoní*.

La comensarem a publicar la setmana entrant, poguent tan sols anticipar a nostres llegidors que ascendeix ja a una respectable cantitat, cantitat que de ben segur se doblará aquesta setmana.

Continúan los treballs de neteja del Teatre Principal, cosa que no s'havia fet del recort de cap nat.

Ha comensat la renovació de decoracions ab la construcció d'un nou teló de boca, puig lo qui, fins avuy servia, ja no podia ab la seva ànima.

Aquesta setmana vinenta comensará també la construcció d'uns nous escusats que farán que puguin suprimirse los antichs que impossibilitavan gairebé que la gent pogués anar a veurer cap funció.

L'escala nova de l'Ateneu se farà aviat; está encara pendent aquest plano de la aprobació de la Junta de l'Hospital; tan prompte aquesta l'hagi aprobat passarà a l'arquitecte provincial y comensará l'obra, a la que s'imprimirá la deguda activitat.

Aixis es que ja casi's pot assegurar que per Santa Tecla'l vell teatre, del tot rejuvenit, tornarà a ser lo que era anys passats, un punt d'esbarjo y reunió pera totes les families tarragonines.

Lo dijous passat tinguérem ocasió d'estrenyer la mà al conegut y inspirat pintor escenògraf senyor D. Salvador Alarma, autor de bona part de les decoracions que en lo Teatre Principal de Barcelona tant han cridat l'atenció, y autor, aixis mateix, de tota la part decorativa de les obres que's donen en la Sala Mercè de la mateixa ciutat.

Passá poques hores entre nosaltres, tornant a la vehina ciutat en lo tren de la tarde, després de resoltos varis assumptes que havian reclamat la seva presencia.

Nostre particular y distingit amich don Joseph S. Fàbregas, a l'encarregar-se de la direcció del confrare local *Heraldo de Tarragona*, ha tingut la finesa d'enviarnos

una atenta salutació, oferintse pera tot lo que creyem d'interés pera la ciutat.

Molt agraïm al Sr. Fàbregas aquesta mostra de companyerisme a la que procurarem correspondre tal com se mereix.

Segons llegim en lo Butlletí oficial de l'Associació mútua de socors y previsió L'Amich del Poble Catalá, la seva situació en lo dia 3 d'aquest mes era de 15,633 associats ab un capital inamovible de ptas. 300,679'75.

Les subvencions a escoles pagades durant lo mes d'Abril ascendeixen a 645 pessetes y la recaudació fins avuy pera orfanets y bordets se fa ascendir a 542'08 pessetes.

Lo nombre d'associats creix d'una manera assombrosa, aixis com les subseccions, que cada dia se n'inauguren de noves per tot Catalunya.

A l'avensada edat de 79 anys y confortada ab los Sants Sacraments, ha mort a Valencia la virtuosa senyora Eulalia Pérez y Tries, mare de nostre benvolgut amich Sr. Tudela, distingit professor de l'Escola Normal Superior de Mestres de Barcelona.

A la familia Tudela-Fernández envièm l'expressió del nostre més sincer condòl, per tant irreparable pèrdua.

Segons la premsa barcelonina hi ha'l propòsit d'elegir President de l'Ateneu de aque'lla ciutat al nostre estimat amich don Ildefons Sunyol.

Havem rebut lo quadern 65 de la *Nueva Historia y Monografias geograficas de las provincias de España* y'ls 6, 7 y 8 de la regió catalana, que ab tant d'acert ve publicant l'acreditada casa editorial Pérez Asensio y C.^a de Madrid. Després d'una profusió de grabats que ilustran l'obra y l'interessant narració, porta de regalo un mapa fotogràfic de Barcelona y una hermosa vista general de Barcelona y son port, primera y única que s'ha publicat en lo tamany en que'ls editors nos la presentan.

Lo corresponsal en Catalunya es don Narcís España, kiosko del Sol, número 2, Rambla de les Flors, Barcelona, a qui poden dirigir-se totes les suscripcions y demandes de quaderns.

TIP. DE FRANCESC SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

Ibarra y C.^a de Sevilla

Linia regular de grans vapors

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Santander, Bilbao, Pasages, San Sebastián, Bayonne, Bordeaux, Nantes, Dun-Kerque, Havre y París.

Sortirà d'aquest port lo dia 28 de juny lo vapor **Cabo Ortegal**, son capitá D. Ricart Redondo, admetent càrrega y passatgers pera'ls citats ports.

Lo despatxa son consignatari D. Marián Peres.

VINS, OLIS, VINAGRES

(Collita particular de Casa Batlle)

Despatx: Caballers, 6, baixos.

Venda a la menuda

Servey a domicili

Joan J. Domènech Solé

PROCURADOR

SUCCESSOR DE D. VICENS MATEU

Agent del Banc Hipotecari d'Espanya

RAMBLA DE CASTELAR, 26, 2.º

EMULSIÓN NADAL ÚNICA con 80 por 100, aceite bacalao y 4 glicofosfatos, hipofosfitos, glicerina. La mejor. Reconstituyente, tónico-nutritivo. Niños, viejos, consunción, convalecencias, embarazo, lactancia; tos, úlcis, escrofulas, linfatismo, raquitismo, anemia, diabetes, gota, dolores nervios. Análisis Dres. Bonet y Codina. aprobación Colegios Médicos y Farmacéuticos.—Medalla de plata. Farmacias y Droguerías.

JARBE HIPOFOSFITOS NADAL con Neurostina. Tónico, reconstituyente, estimulante. Hipofosfitos de cal, estroncinia, hierro, manganeso, quinina, sosa, cussina, tónico amargo y neurostina (fosforo orgánico). Anemia cerebral, enfermedades medulares, acedera digestión, debite caducidad orgánica. Cumple indicaciones hipofosfitos. Preparación casera, productos escogidos.—Medalla de plata. Farmacias y Droguerías.

PASTILLES SERRA son las mellors pera curar la TOS

Y totes les enfermetats de l'aparell respiratori perque modifiquen les mucoses, faciliten l'expectoració y treuen en un dia l'opressió del pit y la badia. Poden oendres sens cap perill, puig no contenen opi ni morfina.

A DOS RALS CAIXA

Farmacia del Centre de MANEL FONT, Rambla de Sant Joan, 57, Tarragona.—Teléfon 48

NEURASTENIES

clorosis, debilitat general, anemia

se curen radicalment ab l'us del

NEUROSTEÓGENO SUGRAÑES

EN TOTES LES FARMACIES

Llevat de CERVESA

ESBERT

Es lo mellor pera curae radicalment tota classe d'erupcions de la PELL, floriscos, supuracions, dermatosis, antrax, vespes, etc.

DE VENDA

en totes les bones farmacies

Depòsit general:

Farmacia ESBERT

Unió, 22

TARRAGONA

PILDORAS VERDAS

ESBERT

Es la mellor preparació pera combatre la

pobresa de sanch,

retrassos de la

menstruació,

anemia, etc.

Farmacia.—Unió, 22

TARRAGONA

Sastrería y Camisería d'en

VICENS BRELL

NOVETATS de la temporada d'hivern en Sastreria, Camiseria y Corbateria.

DEPÓSIT d'ornaments religiosos dels **Fills de Miquel Gusí**, de Barcelona.

DEPÓSIT de l'acreditada sombreria de la casa **L. Trinchet**. Especialitat en los de teula y copa.

Se confeccionen tota mena de trajos y pessas pera senyors eclesiástichs.

Comte de Rius, 23 y Rambla de Sant Joan, 57

DR. SASTRE Y MARQUÉS

HOSPITAL, 109.—BARCELONA

Pastilles calmants de la tos del Dr. Sastre y Marqués.

Vi d'ostres del Dr. Sastre y Marqués, lo mellor dels tònichs.

Sucre vermifruich del Dr. Sastre y Marqués, preciós remey pera espulsar los cuchs.

Essencia febrífuga del Dr. Sastre y Marqués, contra tota classe de febres.

Denticina del Dr. Sastre y Marqués, és la salvació segura dels nens en tots los accidents perillosos de la dentició.

Conservador de la boca del Dr. Sastre y Marqués. Ab aquest preciós remey s'eviten totes sas malalties.

Pera tenyir lo cabell no hi ha res com la tintura del Dr. Sastre y Marqués.

Casa especial en Axarops medicinals dosificats

AYGUA NAF SERRA

EXCELSER

En Llanas ven uns paraigüas de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim bò, que resisteix tota proba al devall d'un canaló. Ademés, també té uns vanos ab pintats tan rebòns, que ni Rafel ni Murillo los podrián fer melló, a propòsit per regalos; causan gran admiració. Trobaran també sombrillas y un gran assortit de bastons, parassols de totes menas que són molt barato y bons. Mellor dit: no hi ha cap casa en tan bonas condicions.

26.—Comte de Rius, 26.—TARRAGONA

Tallers d'Arts Sumptuariés

DE

FRANCISCO CASANOVAS

SUCCESSOR DE FÉLIX RIBAS

Carretera de Castelló.—TARRAGONA

Se construeix ab perfecció tot lo referent a Arts sumptuariés. Projectes y presupostos detallats de les obres que ho requereixin.

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

Redacció: Carrer Méndez Núñez 6, baixos. Administració: Rambla de St. Joan, 39. Llibreria y Centre de suscripcions de D. Sadurní Ginesta.

Preus de suscripció

Tarragona, trimestre.....	1'50 pta.
Fora.....	1'50 »
Extranger.....	2'0 »
Número d'avuy.....	0'15 »

De venda en lo local de l'Associació Catalanista, carrer de Méndez Núñez, 6 y en la esmentada Llibreria.

Anuncis a preus reduïts

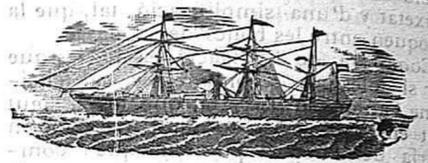
TUPINAMBA EXQUISITS XICOLATES de la casa **TUPINAMBA**

TOSTADERO DE CAFÉ AROMA CONCENTRADO con Real Privilegio. TOTES LES CORTS DE LA CASA PUENEN SER EMPLEADES AMB EL MATEIXO AROMA

SUCRE FINA DE CLASSE SUPERIOR A BONS PREUS

Unica Representant a Tarragona y sa Comarca

En Joan Roset Sabaté.—Pastisceria
Carrer de l'Unió, núm. 19.—Tarragona

Serveys de la Companyia Trasatlántica

Linia de Cuba y Méxich.—Lo dia 17 de Juny sortirà de Bilbao, lo 20 de Santander y'l 21 de Coruña lo vapor

ALFONSO XIII

directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega pera Costafirme y Pacífich ab trasbord a Habana al vapor de la linia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Linia de Nova-York, Cuba y Méxich.—Lo dia 26 de Juny sortirà de Barcelona, l'28 de Màlaga y'l 30 de Cádiz, lo vapor

MONTSERRAT

directament pera Nova York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo. També admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Habana.

Linia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Juny sortirà de Barcelona, lo 13 de Màlaga y'l 15 de Cádiz, lo vapor

MANUEL CALVO

directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, d'ahont surten lo 12 de cada mes pera Sabanailla, Curaçao, Puerto Cabello y La Guayra, admetent passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combina pel ferrocarril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacífich, pera quals ports admet passatge y càrrega ab bitllets y coneixements directes. Combinació pera litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge p'ra Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Habana. També carrega pera Maracaibo, Coro, Carupano y Camaná ab trasbord a Puerto Cabello y pera Trinitat, ab trasbord a Curaçao.

Linia de Filipinas.—Lo dia 23 de Juny sortirà de Barcelona, havent fet las escalas intermitjas, lo vapor

ISLA DE PANAY

directament pera Génova, Port-Saïd, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Àfrica, de l'India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Linia de Buenos Aires.—Lo dia 3 de Juny sortirà de Barcelona, lo 5 de Màlaga y'l 7 de Cádiz, lo vapor

CATALUÑA

directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Linia de Canarias.—Lo 17 de cada mes sortirà de Barcelona, l'18 de Valencia, lo 19 de Alacant y'l 22 de Cádiz, lo vapor

M. L. VILLAVERDE

directament pera Tànger, Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife y Santa Cruz de la Palma, retornant a Santa Cruz de Tenerife pera empendrer lo viatge de retorn, fent las escalas de Las Palmas, Cádiz, Alacant, Valencia y Barcelona.

Linia de Fernando Póo.—Lo dia 25 de Juny sortirà de Barcelona y'l 30 de Cádiz, lo vapor

SAN FRANCISCO

pera Fernando Póo, ab escalas a Casablanca, Mazagán y altres ports de la costa Occidental d'Àfrica y Golf de Guinea.

Linia de Tànger.—Sortidas de Cádiz: dimens, dimecres y divendres. Sortidas de Tànger: dimars, dijous y dissabtes.

Aquests vapors admeten càrrega en las condicions més favorables y passatgers, a quins la Companyia dona allotjament molt còmode y tracte esmerat, com ha acreditat en son dilatat servey. Rebaixas a familias. Preus convencionals pera camarots de lujo. Rebaixas pera passatgers d'anada y tornada. També s'admet càrrega y s'expenen passatges pera tots los ports del món servits per lineas regulars. La empresa pot assegurar las mercaderias que s'embarquin en los seus vapors.

AVIS IMPORTANT.—Rebaixa en los nòlits d'exportació.—La Companyia fa rebaixas de 30 per 100 en los nòlits de determinats articles, ab arreglo a lo establert en la R. O. del Ministeri d'Agricultura, Industria y Comerç y Obras Públicas de 14 Abril de 1904, publicada a la Gaceta del dia 22 del mateix mes.

Serveys comercials.—La secció que d'aquests serveys té establerta la Companyia, s'encarrega de treballar a Ultramar los Mostruaris que li siguin entregats y de la colocació dels articles, qual venda, com ensaig, desitgin fer los Exportadors.

Pera més informes dirigir-se a son agent

D. EMILI BORRÁS

Aquesta triple aigua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma está elaborada ab la Serrà tendre, fresca y escullida del taronger agre y's vend en botellas de 1/4 de litre al preu d'una pesseta.

A l'engros importants descomptes. Farmacia y laboratori de A. Serra.—Rous

A la menuda: Farmacia del Centre.—Tarragona.—Demandar AYGUA NAF SERRA